

РЕШЕНИЕ

№ 60

гр. Пловдив, 15.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XII СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Симеон Г. Захариев

при участието на секретаря Боряна Ал. Костанева
като разгледа докладваното от Симеон Г. Захариев Търговско дело № 20215300900907 по описа за 2021 година

Иск с правно основание чл.364 от ЗЗД.

„Люкос Инженеринг“ ЕООД, ЕИК 2025979736, седалище и адрес на управление: град София 1111, район Слатина, ул. Х. Максимов № 35, вх.Б, ет.4, ап.10, съдебен адрес: *** - адв. С. Г., претендира да се осъдят солидарно ответниците Х. К. Х. и „Сънидей“ ЕООД, ЕИК 160112567, двамата с адрес: ***, съдебен адрес: ***, чрез адв. В. Д., да му заплатят солидарно сумата 107 512.88 лева, представляваща сбор от сумите:

- 50 874.34 лв., дължима по фактура 1000000012 от 03.10.2016 г. с предмет „Изпълнени СМР за обект много фамилна жилищна сграда, находяща се в град М. с адрес: ***, както и
- 56638.55 лв., дължима по фактура 1000000013 от 03.10.2016 г. с предмет „Изпълнени СМР за обект много фамилна жилищна сграда, находяща се в град М. с адрес: ***.

Според ищеца, посочените суми представляват невъзстановени разноси, в качеството му на страна по договор за създаване на гражданско дружество - консорциум ДЗЗД "М. Скай" от 20.04.2016 г., сключен между „Люкос Инженеринг“ ЕООД и „Сънидей“ ЕООД, представлявано от Х. К. Х.. В молба от 01.07.2022 г. ищецът конкретизира, че извършените разноси представляват: разходи за наем на механизация; разходи за наем на скеле; за труд; за гориво и стойност на строителни материали за описания обект, обективирани по вид, мярка, количество, единична и обща стойност в „описи на строителни материали“ /л.83 и 84 от делото/.

Ищецът твърди, че между посоченото ДЗЗД, в качеството на изпълнител и Община

М., в качеството на възложител, на 18.07.2016 г. е сключен договор за изпълнение на строително-монтажни работи като дружеството- ищец е изпълнило такива на обект Многофамилна жилищна сграда, находяща се в град М. с адрес: ***, за което е издало посочените фактури. Според ищеца, сумите, за които са издадени двете цитирани фактури, не са заплатени от ответниците, макар дължимата сума за изпълнени СМР да е заплатена от възложителя Община М. по сметка на ДЗЗД на 15.11.2016 г.

Претендира сумите да му бъдат заплатени, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба на 13.12.2021 г. до окончателното плащане, както и направените по делото разноски. Ангажира писмени и гласни доказателства.

Ответниците Х. К. Х. и „Сънидей“ ЕООД, ЕИК 160112567, двамата с адрес: ***, съдебен адрес: ***, чрез адв. В. Д., оспорват исковите по основание и размер.

Не оспорват сключените договори, както за създаване на гражданско дружество, така и договора за строителство, сключен с Община М.. Признават обстоятелството, че извършените СМР са приети с Акт № 1/13.09.2016 г., на основание което ДЗЗД М. Скай е издало фактура № 1 за извършени СМР общо на стойност 195263.38 лв.

Твърдят, че не е налице основание за ангажиране солидарната им отговорност. Оспорват издадените фактури и обективизираните в тях доставки като считат, че същите не са издадени и посочените в тях материали и труд не са доставени на посочения обект. Оспорват по отношение фактура № 12/03.10.2016 г. дружеството-ищец да е извършвало каквито и да е СМР, тъй като тези работи били извършвани от работници, наети по трудово правоотношение в ДЗЗД. Оспорват и доставянето на строителни материали по фактура № 13/03.10.2016 г. като твърдят, че били доставяни от други дружества - „Оргахим“ АД, „Домашен майстор“ и „ЙОНИМОНТ М.“ ООД. Твърдят, че съдружниците в ДЗЗД не са упълномощавали ищеца да сключва сделки от името и за сметка на Консорциума. Твърдят също, че доколкото ищецът не е участвал в дейността по никакъв начин, то същият не разполага и с основание да претендира възстановяване на каквито и да е разноски, които той не е направил. Ангажира писмени и гласни доказателства. Претендира разноски.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, както и доводите на страните, намира за установено следното:

Между страните е обявено за безспорно, че:

- „Люкос Инженеринг“ ЕООД, ЕИК 2025979736 и „Сънидей“ ЕООД, ЕИК 160112567 са сключили на 20.04.2016 г. договор за създаване на гражданско дружество - консорциум ДЗЗД "М. Скай". Договорът е прието като доказателство по делото, ведно с анекс от 20.04.2016 г. /л.13 и сл. от делото/.

- Между Община М., в качеството на възложител, и цитираното ДЗЗД, в качеството на изпълнител, на 18.07.2016 г. е сключен договор за изпълнение на СМР на обект: Многофамилна жилищна сграда, находяща се в град М. с адрес: ***, приет като доказателство по делото /л.7 и сл./
- Относно описаните обект и строеж е издаден Акт № 1/13.09.2016 г.
- Възложените от Община М. СМР са платени на посоченото ДЗЗД на 15.11.2016 г.

От представените договор за създаване на гражданско дружество-консорциум ДЗЗД и анекс към него от 20.04.2016 г., се установява, че съдружниците в дружеството – ищецът „Люкос Инженеринг“ ЕООД и ответното дружество „Сънидей“ ЕООД, са обединили усилията си за съвместно извършване на строителство, инженерингови услуги и инвестиционно проектиране и др. Съгласно конкретизацията, дадена в чл.1 от цитирания анекс от 20.04.2016 г., те са взели решение за „участие в публична покана по реда на глава осма „а“ по ЗОП за възлагане на обществена поръчка с предмет „Изпълнение на СМР за две многофамилни жилищни сгради в град М., във връзка с реализацията на Националната програма за енергийна ефективност на многофамилни жилищни сгради“ за обособена позиция № 1.“

Съгласно чл.7 от цитирания анекс, членовете на сдружението „са задължени да бъдат солидарно отговорни към Възложителя по горесцитираната поръчка и договор“.

От посочените безспорни между страните факти, се налагат следните правни изводи:

Съгласно чл. 121 от ЗЗД, освен в предвидените от закона случаи солидарна отговорност между двама или повече длъжници възниква само когато е уговорена. Казаното означава, че е налице или законова или договорна солидарна отговорност, т.е. тя или възниква на основание на изрична законова норма /напр. чл. 49 ЗЗД, чл. 50 ЗЗД и др/ и ако е уговорена от страните.

В процесния случай, съгласно цитирания чл.7 на сключения между участниците в ДЗЗД анекс, възниква такава солидарна отговорност между двете дружества - „Люкос Инженеринг“ ЕООД и ответното дружество „Сънидей“ ЕООД, и то само по отношение на посочения Възложител и конкретен договор.

Такава солидарна отговорност по така цитирания договор не възниква между посочените от ищеца ответници „Люкос Инженеринг“ ЕООД и физическото лице Х. К. Х., макар той да е едноличен собственик и управител на „Сънидей“ ЕООД, както и представляващ ДЗЗД „М. Скай“. При изрично указана на ищеца доказателствена тежест да установи откъде произтича твърдяната от него солидарна отговорност между двамата ответници, след като такава не е възникнала от закона, нито от така сключените договори, нито от което и да е от останалите доказателства, събрани по делото, други доказателства не

бяха ангажирани.

Солидарна отговорност едновременно и на двамата ответници не произтича и на основание подробно изложените доводи на ищеца в молба вх. № 17640/01.07.2023 г., които визират отговорността на Х. К. Х. или на самостоятелно основание като физическо лице, или отговорността му като управител и представляващ ДЗЗД, за евентуално нанесени на ДЗЗД вреди.

Ето защо, налага се извод, че между двамата ответници „Сънидей“ ЕООД и Х. К. Х. не е възникнала солидарна отговорност относно незаплатени задължения по фактура № 12/03.10.2016 и фактура № 13/03.10.2016 г., двете, издадени от ищеца „Люкос Инженеринг“ ЕООД, поради което исковете само на това основание следва да се отхвърлят като изцяло неоснователни и недоказани с произтичащите от това последици.

За пълнота на изложението по отношение на останалите твърдени от ищеца факти и обстоятелства, относими към цитираните фактури, съдът намира следното:

Видно от фактура № 12/03.10.2016 г., същата е издадена от „Люкос Инженеринг“ ЕООД, в качеството на доставчик, на ДЗЗД „М. Скай“, в качеството на получател, с основание: „Изпълнени СМР за обект: „Многофамилна жилищна сграда, находяща се в град М., адрес: ул. *** и стойност: 50 874.34 лв. с ДДС /л.86/

Фактура № 13/03.10.2016 г. е издадена от същото име и на същия получател, с основание: „Доставка на строителни материали за обект: „Многофамилна жилищна сграда, находяща се в град М., адрес: ул. *** и е на стойност 56 638.55 лв. с ДДС. /л.85/.

С разпореждане № 1237/26.05.2022 г., съдът изрично е указал на ищеца да конкретизира кои са строителните материали, за които се твърди, че е доставил на въпросния обект, както и каква е единичната им и обща стойност, както и кои СМР е изпълнил. В молба вх.№ 17640/01.07.2022 г. ищецът е посочил, че претендира, че е извършил посочените разходи от името на сдружението, поради което те следва да му бъдат възстановени, като стойността им се формирала от приложените към молбата документи, следователно касае се до претенция, основана на твърдение за направени от съдружника за дружеството разноси, за водене и изпълнение на дружествените работи.

Представените със същата молба „описи на строителни материали“ /л.83 и 84/ са изключени от доказателствата по делото, тъй като нямат нито издател, нито дата, поради което и нямат характер на годно писмено доказателство. Доколкото посоченото е направено с проекта на доклад по делото, ищецът, като страна, която претендира да се ползва от тях, е могъл, но не ги е представил с посочване на авторство и подпис. Касае се, за частни писмени документи, изрично оспорени от ответната страна, за установяване авторството и истинността на които не следва да се открива изрично производство. Ето защо, налага се

извод, че по делото не се установява какви строителни материали претендира ищеца да е доставил.

Представен е договор за наем, сключен на 25.07.2016 г., между „Проектстройинженеринг ТП“ ООД - София и „Люкос Инженеринг“ ЕООД – София за наем на 400 м2 рамково скеле. От същия обаче не може да се установи каква е относимостта на посочения договор към процесния обект и ДЗЗД, доколкото в този договор, оспорен от ответниците, липсва както посочване на техните наименования, така и на самия обект, в град М.. Ето защо, съдът намира, че посоченият договор и протокол от 19.06.2016 г. за времето през което било ползвано описаното в него скеле, не установяват нито, че е извършено плащане от наемателя, нито, че е налице задължение на който и да е от двамата ответници по цитираните фактури.

Посоченото в пълна степен се отнася и до приетите като доказателства: договор за наем на строителна механизация, сключен между същите страни, но на 02.01.2014 г. /т.е. много преди създаване на процесното ДЗЗД, обявяване и приключване на цитирания договор за изпълнение с възложител Община М./ и приложения към него, включително протокол за приемане на отработени машиносмени и механизация /л.93 от делото/, от които по никакъв начин не може да се установи, че се отнасят до процесния обект, както и че е налице плащане по тях.

В исковата молба и допълнителните молби към нея се твърди, че “Люкос Инженеринг” ЕООД е доставяло строителни материали за обекта. Във връзка със същото е представена Фактура № 1000000028 от 03.10.2016 г. с издател “Сагитаро” ЕООД и получател “Люкос Инженеринг” ЕООД. В открито съдебно заседание, проведено на 30.01.2023г. е представен и изходящ от “Сагитаро” ЕООД „Опис на строителни материали за обект многофамилна жилищна сграда, находяща се в град М. и адрес: ул. ***. На същия е отбелязано “към фактура № 1000000028 от 03.10.2018 г.”, от което е видно, че последния не се отнася до процесната Фактура № 28 от 03.10.2016 г. Дори да се приеме, че е налице техническа грешка, но видно от самата фактура, същата предвижда плащане по банков път, каквото по делото не е установено да е извършено от “Люкос Инженеринг” ЕООД. Представените справка-декларация за ДДС, както и дневник на извършени продажби касаят единствено доставчика, но не и счетоводството на получателя.

Изслушаните по делото гласни доказателства, както на свидетели на ищеца, така и на ответника, не променят по никакъв начин извода на съда, че не доказва по несъмнен и категоричен начин “Люкос Инженеринг” ЕООД да е извършвало каквито и да е дейности на процесния обект, както и да е доставило на него строителни материали, за които да е извършило реален разход в полза на създаденото ДЗЗД, и които да има основание да

претендира. Ето защо, исковете като неоснователни следва да се отхвърлят изцяло.

На основание чл. 78, ал.3 от ГПК на ответниците следва да се присъдят изцяло и в пълен размер направените от тях разноски, съгласно списък по чл. 80 от ГПК, общо в размер на 3700 лв. за „Сънидей“ ЕООД и 1500 лв. за ответника Х. Х..

Ето защо, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни и недоказани исковете на „Люкос Инженеринг“ ЕООД, ЕИК 2025979736, седалище и адрес на управление: град София 1111, район Слатина, ул. Х. Максимов № 35, вх.Б, ет.4, ап.10, съдебен адрес: *** - адв. С. Г., против ответниците Х. К. Х. и „Сънидей“ ЕООД, ЕИК 160112567, двамата с адрес: ***, съдебен адрес: ***, чрез адв. В. Д., да му заплатят солидарно сумата 107 512.88 лева, представляваща сбор от сумите: 50 874.34 лв., дължима по фактура 1000000012 от 03.10.2016 г. с предмет „Изпълнени СМР за обект Много фамилна жилищна сграда, находяща се в град М. с адрес: ***, както и 56638.55 лв., дължима по фактура 1000000013 от 03.10.2016 г. с предмет „Изпълнени СМР за обект много фамилна жилищна сграда, находяща се в град М. с адрес: ***.

ОСЪЖДА „Люкос Инженеринг“ ЕООД, ЕИК 2025979736, седалище и адрес на управление: град София 1111, район Слатина, ул. Х. Максимов № 35, вх.Б, ет.4, ап.10, съдебен адрес: *** - адв. С. Г., да заплати на Х. К. Х. ***, съдебен адрес: ***, чрез адв. В. Д., деловодни разноски в размер на 1500 лв., а на „Сънидей“ ЕООД, ЕИК 160112567, със същия адрес – деловодни разноски в размер на 3 700 лв.

Решението може да се обжалва пред Апелативен съд Пловдив в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Пловдив: _____